

عنوان مقاله:

طراحی فضاهای شهری رها شده با رویکرد زمینه گرایی با تاکید بر فرم کالبدی و عملکردی (نمونه موردی باند فرودگاه قدیم زنجان)

محل انتشار:

سومین کنفرانس سالانه پژوهش های معماری، شهرسازی و مدیریت شهری (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

اسماعیل دویران - عضو هیات علمی دانشگاه فرهنگیان گیلان

محمدجواد جلیل نژاد - کارشناسی ارشد طراحی شهری دانشگاه آزاد زنجان

خلاصه مقاله:

شهرسازی زمینه گرایی به مثابه رویدادی تاریخی است که عناصر شهر در درون آن شناخته، پرداخته و ساخته می شوند. زمینه گرایی پیوند میان معماری و شهرسازی در زمینه ای معین است. به عبارت دیگر زمینه جایی است که معماری و شهرسازی را به هم مربوط می سازد. پژوهش حاضر به شیوه توصیفی -تحلیلی با ماهیت کاربردی نحوه طراحی فضاهای شهری رها شده با رویکرد زمینه گرایی کالبدی را تبیین میکند. روش گردآوری داده ها در این پژوهش با استفاده از داده ها و نقشه ها و اسناد موجود، مشاهده میدانی، برداشت کالبدی انجام گرفته و نتایج آن در کنار هم گذاشته شده و در نهایت رویکرد مشخص زمینه کالبدی طراحی در قالب ضوابط و مقررات طراحی انجام گرفت. نتایج نشان می دهد توجه به ابعاد زمینه ای مانند تراکم، ارتفاع، قدمت سکونت و احداث، نحوه قرار گیری بناها و بافت حاکم بر زمینه و خط آسمان بدلیل نمود ظاهری بیشتر آنها نقش اساسی را در طراحی کالبدی اراضی بایر و رها شده دارد.

کلمات کلیدی:

زمینه گرایی، اراضی بایر، فرم و عملکرد، باند فرودگاه، زنجان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/651038>

